

contactul direct al mercurului sa ţă la emanăriile de aerul mercurial.

Înind mercurul este cărat, atâtché nu sădă mai nici un corp; această proprietate poate sălăjii și rezpoașe cărțigiea sa. Dacă înind vine în dissoluție metale străine, precum cupruță, stannumă, plumbă, atâtché sădă basenele de sticlă; se zice cătări că face coadă; proiectind mercurul pe cărat ne o săsprăfăgă și plană se văd globolelele, în loc de a fi sferice, lăsând o formă aplăuită.

Mercurul amalgamată la 1400° de plumbă formă, în tvară, o săsprăfăgă și plană; se poate cincea sălăjii de aceasta spre a grada instărâamente de sticlă.

Mercurul, călărit că oare-care disoluții metalice, precum cele de chlorură de calciumă, de chlorhydrată de amoniacă, de salpetru, etc., se dibide într-o tulburare de globolelele mici care adesea oare-care nevoie a se rezolvă.

Mercurul, expus la aer, se înkide închel fără a se oxida. Înind se amestecă cu corpul grăsă, atâtché ia o coloare vîțătoare mai mult sădă mai puțină încisă, se stinge și se presface într-un corp negru, ne care căldura chimică lăsă privit ca protoxidă de mercur, dacă care pară a fi mercură, prea dibisat.

Înind se întâlnește mercurul în contactul aerului la o temperatură de 350° atâtché se determină oxidatiunea sa și se producă bioxidă de mercură. Mercurul nu descompune ana la nici o temperatură.

Acidul azotică atacă mercurul la răce, și formă azotată de protoxidă de mercură, înind mercurul este cărăpătos; dacă la cald înind acidul este cărăpătos, se producă tot dăsna azotată de bi-oxidă de mercură.

Acidul sulfică intins este fără acție asupra mercurului; dacă înind este concentrat, și se face să intervină influența căldurii, atâtché se deranjează acidă sulfosă, și se formează, din propriația metalului, sulfată de protoxidă sădă de deutoxidă de mercură.

Mercurul nu este atacat simțit prin acidul chlorhidrică razos; dacă aerul intervine, se formează și chlo-